

Kirkonpalvelija ³ 2017

*Suomi
Finland*
100

**Armoa⁺
2017!**
Reformaatio 500 v

A.D. 4034

Hienon isänmaamme satavuotispäivää juhlittiin näyttävästi ja kuuluvasti, niin kuin pitikin. Linnan juhlissa oli useitakin sata vuotta täyttäneitä suomalaisia – melkoinen muutoksen matka on ollut kuljettavana näillä koko maamme itsenäisyyden ajan nähneillä.

Sata vuotta on pitkä aika yhden ihmisen elämässä. Tänä itsenäisyyspäivänä syntyneille se taitaa olla kuitenkin aika tavallista: monet saattavat elää rei-

lustikin yli sata vuotta. Niin suomalaisten elinajan odote kasvaa kasvamis- taan. Millaisen muutoksen he näkevät: ehkä vielä isomman kuin tämän päivän satavuotiaat.

Sata vuotta on kai vielä pidempi aika yhden kansakunnan tai valtion elä- mässä: niin moni Euroopan valtioista on ollut paljon lyhyemmän ajan itse- näinen. Millainen Suomi on sadan vuo- den kuluttua, 6.12.2117. Vaikea on sitä

kuvitella: erilainen tietysti - itsenäinen, uskon. Ehkä se tulevaisuuden Suo- mi muistuttaa kuitenkin tämän päivän Suomea enemmän kuin tämä Suomi sitä juuri itsenäistynyttä.

Pian juhlimme toista syntymäpäi- vää. Poika syntyi meille kaukana tääl- tä 2017 vuotta sitten. Tuo vuosimäärä, 2017, on tietysti aivan liian pitkä yhdel- le ihmiselämälle, eikä niin vanhaa val- tiota tai kansakuntaakaan tahdo löytyä – Egypti kai, Israel viissiin.

Miltä maailma näyttää 2017 vuoden kuluttua, 24.12.4034. Sitä scifi-tarinaa en kykene kuvittelemaan: jos siis Luo- ja suo, että maailma on silloin olemas- sa ja ihmiset sen päällä kulkevat. Yh- tään audia ei kulje maanteillä eikä ole parkkipaikkokajaan – siitä olen varma. Ei ole kenelläkään kädessä samsung tai iphone – vaikka sitä onkin vaikea us- koa. Länsimetro kyllä kulkee, muuta- massa minuutissa Turkuun asti ja siitä tunnelia pitkin Tukholmaan.

Yksi asia on kuitenkin selvä. Joulua vietetään ja vapahtajamme syntymää juhliataan A.D. 4034. Niin vankkumaton on se tarina, meidän työmme koko pe- rusta. Koska se on totta.

**Hyvää Joulua!
Antti Ruuskanen**

JOULUYÖ

Teille on syntynyt Vapahtaja!

Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon.

*Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa,
loistaa kirkkaus.*

Sinä teet runsaaksi riemun, annat suuren ilon.

*He iloitsevat sinun edessäsi
niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan,
niin kuin saaliinjaossa riemuitaan.*

*Ikeen, joka painaa heidän hartioitaan,
valjaat, jotka painavat olkapäitä*

*ja heidän käskijänsä sauvan sinä murskaat,
niin kuin murskasit Midianin vallan.*

Jes. 9: 1-6

Jouluevankeliumi Tampereen murteella

Kyähäh herrojem metkut tiäretää. Tiä-tysti tää Aukustus-keisariikin aikonaan kekkas, että kaikkien tarttiskim maksaa joutaiveroo.

Se muuten olikin siäpäi ensimmänen kerta. Aukustuksen apumiähenä hää-räs joku Kyrenius taikka kekäsenny oli. Se oli sen seurun käskyhaltia.

Kaikkien tartti siihem mailmanaikaar rahrata itte ne verorahansa semmot-telle keruupaikalle, kerta ei viä ollu en-nakompirätyksiä eikä eres maksullista maksupalvelua eikä mitää. Niitä veroja keräiltiin siä eri kaupunkeissa.

Ne kyä oli nöyrää porukkaa siä suun-nalla. Ne totteli hövelisti keisaria. Joka miäs kuulemma lähti talsii justinsa sil-le verom maksupaikalle, mikä oli sil-le käsketty. Semmottesta kai aika piä-nestä Nasareetin kaupunkista jostain Kalileasta ampas liikkeelle yks Joose-vi. Se lähti vetelee ylämäkee kohti Pet-lehemiä, joka taas sijaittee Juureassa. Tää Joosevi nääs oli sukujaan Raavire-ja, ja tää Petleheimi oli Raavirin suku-kunnan semmonen nimikkokaupunki. Petleheimi oli siks varten sej Joosevin verommaksupaikka.

Reisussa oli Joosevin kans sem morsiam Maria. Se vartos lasta.

Siä Petlehemissä Maria huamas, et-tä nys se vavva taitaa syntyäkki.

Kaikki Petlehemim matkustajakorit oli täpösen täynnä niitä verommak-sajia, eikä Joosevim perhe ollu saa-nu kortteeria ei sittem mistää. Ne jou-tu nukkuu jossaki navetassa. Siä tää Marian esikoispoika syntyki. Maria-äi-te käärás sem pilttinsä johki tuukeihi ja nosti sev varovasti nukkuun sem-motteer ruakakaukaloo, mistä kotieläi-met syä.

Jossaki kerolla ihan samoilla nurkilla sattuu oleem paimenia yätöissä.

Yhtäkkiä tuli ihan kirkasta, keskellä yätä! Paimenet tiätysti ällisteli mikä-nyo, mutta sitten ne honas enkelij jo-ka seiso siinä niitten eressä ja sano:

”Älkää hyvät miähet hulestuko! Mullom meinaa ilonen tiarotus, joka kuuluu joka iikalle missä maassa vaa:

Tossa Raavirin kaupunkissa om-meinaa justinsa tänäpäpä syntyny Ristus, Vapauttaja.

Löyrätte sev Vapauttajan kelveesti: se nääs uinuu tiiivisti kapaloituna to-sa navetassa, yhrem pilttuum perällä.”

Siihen samaan syssyy enkelin taak-se ilmesty taivaallista sotaväkee tiäs kunka monta komppanijaa ja lutuu-naa, ja ne porukalla ylisti Jumalaa:

”Hunööriä Jumalalle, kerta Se tah-too vaar rauhaa ja kaikensortista hy-

vää ihmisillem maam päällä.”

Jakka enkelisoltut oli loinassu taka-si taivaallisille harjotuskentille, nin sii-nä paimennusmiästen yätuurissa alko melkonen kuhina: ”Jos mentäski kat-toom Petleheimiin, mimmosta siä on tapahtunut, meinaankuh Herra suvait-ti meille tommottia ilmottaa.

”Kauheella hөөkillä paimenet viuhto sinne navetalle, ja olihan siä toren tot-ta se laps kaukalossa.

Nää paimenet siinä sitte selosti sem mitä oli sattunu siä kerolla ja mi-tä niille oli kerottu.

Ja kaikki kekkä sen kuuli, oli ihan sil-mäp pyäreenä.

Maria tiättä oli pelkkänä korvana ja paino tarkasti miäleensä mitä kaikkee sanottii. Sitä se sittem myähemmim pohriskeli itte tykönänsä.

Paimenilla juttua piisas sitte kun ne oli palannu töihi. Kilvan ne ylisti Juma-laa, kerta kaikki oli menny sillai jetsul-lee niinkuj Jumala oli enkelien kautta saattanu tiaroks. Ihme juttu!

Kääntänyt Hannu Hyttinen

Kirkonpalvelijat ry:n Opinto- ja koulutuspäivät Espoossa 27.-28.6.2017

Päiviemme tunnuksena oli Arkipäivän turvallisuus seurakuntatyössä, kaikkiin osallistujia oli 86 henkilöä.

Avajaistilaisuudessa puhuivat Puheenjohtaja Antti Ruuskanen, Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen sekä Kirkkoherra Päivi Linnoinen. Päivi Linnoiselle luovutettiin yhdistyksen viiri.

Keijo Toivanen kertoi uusien Eettiset ohjeitten suunnittelusta ja toteuttamisesta. Eettisten ohjeitten julkaisemisen ajankohta on sopiva siinäkin mielessä, että Suomi viettää itsenäistymisen 100-vuotisjuhlavuotta ja samanaikaisesti juhlitaan reformaation eli uskonpuhdistuksen 500-vuotisjuhlavuotta otsikolla "Armoa 2017".

Luennoitsijoina olivat tiistaina 27.6. Rehtori Matti Waitin, ruoka ja siivouspalvelupäällikkö Ismo Korhonen, rovasti Keijo Toivanen sekä turvallisuus-kouluttaja Hannu Willman.

Luennoitsijoina aiheena oli mm. Turvallisuus ihmisen toimintana – Turvallisuuskulttuurin kehittäminen ja Keittiöhygieniat sekä Haastavat asiakastilanteet srk-työssä turvallisuuden kannalta.

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin myös tiistaina Tapiolan kirkon seurakuntasalissa, Kirkkopolku 6.

Vuosikokouksen alussa Kirkon alat ry:n puheenjohtaja Tiina Heino toi liiton tervehdyksen kokoukseen osallistujille, kokouksessa oli myös kutsutuna liiton toiminnanjohtaja Paula Aaltonen. Vuosikokouksessa oli läsnä 28 yhdistyksen jäsentä. Vuoden 2017 Kirkonpalvelijaksi valittiin Lari Pynnä Urjalasta.

Hyväksyttiin vuoden 2016 toimintakertomus, alijäämäinen tilinpäätös ja todettiin tilitarkastuskertomus käsitellyksi. Lisäksi myönnettiin vastuuvapaus hallitukselle ja tilivelvollisille. Hyväksyttiin vuodelle 2018 toimintasuunnitelma ja talousarvio.

Hallituksen varsinaisiksi jäseniksi vuosille 2018 – 2020 valittiin seuraavat henkilöt:

Toini Tissari Espoosta, Arto Tampio Kuhmosta ja Kirsi Romo Lahdesta.

Henkilökohtaisiksi varajäseniksi vuosille 2018 – 2020 valittiin seuraavat henkilöt:

Toini Tissarille – Tuula Liukko Jyväskylästä, Arto Tampiolle – Seppo Niskanen Kajaanista ja Kirsi Romolle – Anita Nurttila Espoosta.

Hallituksen jäsenen Toini Tissarin tultua valituksi, Arvo Katajamäen varahenkilöksi vuoden 2018 loppuun valittiin Leila Pilhjerla Pirkkalasta.

Hallituksen jäsenen Kirsi Romon tultua valituksi, Arja Aurasen varahenkilöksi vuoden 2019 loppuun valittiin Timo Lehto Tampereelta.

Vuosikokouksen puheenjohtajana toimi ansiokkaasti yhdistyksen Kunniajäsen Matti Löppönen ja kokouksen sihteerinä yhdistyksen sihteeri Kari Hartikainen.

Keskiviikkoamu alkoi viikkokeskustelulla, palveluksen suoritti pastori Ossi

Tervonen ja kirkon esitteli Antti Ruuskanen. Jo kauan perinteeksi muodostunut yhteiskuvaus suoritettiin aurinkoisessa säässä.

Seinäjoen seurakunnan pastori Helena Turja esitteli Kirkonpalvelijan tehtävät kirkossa.

Lopuksi oli vuorossa seurakuntasalissa kouluttaja Raimo Vakkurin riemastuttava esitys aiheesta – Motivatio jaksamisen lääkkeenä.

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus kiittää kaikkia Espoon päiville tulleita mukavista päivistä.

Yhteiskunnan ja kirkon muuttuvassa murroksessa tarvitaan rohkeutta ja toistamme välittämistä. Työmme hengellinen perusta, Kirkonpalvelijoiden yhteiset arvot ovat meille toivon ja rohkeuden lähde myös tulevana vuonna.

Kari Hartikainen, sihteeri

Vuoden 2017 Kirkonpalvelija Lari Pynnä

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus on päättänyt valita vuoden 2018 Kirkonpalvelijan. Ehdotukset sopivista kirkonpalvelijoista perusteluineen pyydetään lähettämään 20.4.2018 mennessä sähköpostilla osoitteeseen kirkonpalvelijat@kolumbus.fi Vuoden Kirkonpalvelija valitaan yhdistyksen vuosikokouksen yhteydessä 26.6.2018 Tampereella.

Kirkonpalvelijan työssä sekä sisältöä että järkeä

Meneillään oleva työmarkkinakierros on osoittanut, että liittokierroksella kyetään vastuullisiin ratkaisuihin. Uusissa työehtosopimuksissa palkankorotusten katoksi on muodostunut teollisuuden päänavaus 3,2 prosenttia. Siinä tuli luoduksi ehkä myös ns. Suomen malli, jota muut liitot toivottavasti seuraavat. Toivottavasti siksi, että ratkaisu on kompromissi ostovoiman, kilpailukyvyyn ja työllisyyden näkökulmasta. Maltilliset, kestävää talouskehitystä tukevat ratkaisut ovat tarpeen, mikäli tasa-arvoinen hyvinvointiyhteiskunta halutaan säilyttää.

Hyvinvointiyhteiskunnassa ihmisellä on oikeus myös tutustua omaan kulttuuriinsa, sen tapoihin ja historiaan. Uskonto on kulttuurin keskeinen osa. Vanhaa sanontaa mukaillen voidaan sanoa, että huhut uskonnon kuolemasta ovat voimakkaasti liioiteltuja ja ennenaikaisia. Päinvastoin, uskonto elää jopa elpymisen aikaa.

Uskonnolliset ja kulttuuriset luterilaiset arvot ovat muovanneet satoja vuosia pohjoismaisia yhteiskuntia. Kultainen sääntö: "Tee toisille siten, kuin toivoisit heidän tekevän sinulle", on toiminnut solidaarisuuskäsityksemme pohjana. Meille pohjoisen ristolippujen maille tärkeitä arvot, kuten tunnollisuuteen perustuva työetiikka sekä miesten ja naisten välinen tasa-arvo, liittyvät luterilaiseen kutsumukseen.

Kutsumukselliseen työhön liittyy myös se, että työssä on sekä sisältöä että järkeä. Kirkonpalvelijan työssä on. Kirkonpalvelijan ensisijainen tehtävä on valmistaa tila pyhän kokemiselle.

Työssänne kohtaatte ihmisen elämänkaaren rankimman oppijakson. Sen, että suru ja menetys ovat osa elämää. Kun omaiset tulevat kuuntelemaan surukellojen soittoa, moni haluaa varmasti jutella, miten elämänmuutoksesta jatkaa eteenpäin. Tällöin tarvi-

taan kykyä kuunnella, taitoa löytää lohdutuksen sanoja ja antaa aikaa, vaikka samalla pitää hoitaa välttämättömiä käytännön asioita.

Ilon hetkiä ovat puolestaan häät ja kastetilaisuudet. Olenpa kuullut suntista, joka on urkujen jo soidessa vielä etsinyt morsianta ja rauhoitellut morsiamen isää. Tai että kanttori on pitänyt noutaa kantapaikastaan. Kanttorin kunto oli tiettävästi kyseenalainen, mutta soitotaito ennallaan. Tärkein siis toteutui.

Kirkonpalvelijan työ on myös yksinäistä. Sunnuntaina työvuoro alkaa ennen seitsemää, jotta kirkkokansa voi käydä jumalanpalvelukseen kymmeneksi. Usein työt loppuvat vasta, kun muut ovat jo aikaa sitten lähteneet. Kun on aika sammuttaa valot ja sulkea ovet.

Työ vetää yhä enemmän puoleensa naisia. Kirkonpalvelijan työssä siis myös tasa-arvon näkökulma toteutuu. Työn vetovoimatekijä lienee työn monipuolisuus. Perustietoa tulee olla niin kirkollisista toimituksista, siivouksesta, kiinteistönhuollosta kuin hautausmaan hoidosta.

Kirkonpalvelijan työ muuttuu koko ajan. Erilaisia palvelutehtäviä tulee jatkuvasti lisää. Tekniikka, niin talotekniikka kuin tietotekniikkakin, haastaa jatkuvan oppimiseen. Tehtäväkenttä vain laajenee.

Menossa olevien työehtosopimusneuvotteluiden yhtenä tavoitteena onkin yhteensovittaa seurakuntalaisten palvelutarpeet ja perinteiset työnteon mallit. Työssä jaksamisen edistäminen esimerkiksi helpottamalla työn ja perhe-elämän yhteensovittamista on niin ikään keskeinen tavoite neuvotteluissa. Uskon, että kirkon neuvottelupöydässä on yksimielinen tahto edistää sellaisia työehtoja, joissa jokainen työntekijä voi voida hyvin.

Te kirkonpalvelijat olette tärkeä osa seurakunnan työyhteisöä. Muistan teitä jokaista lämmöllä ja kiitollisuudella, kun joulukirkossa hiljennyn pyhän kokemiseen.

Hyvää joulua ja ilon hetkiä uuteen vuoteen toivottaen

Paula Aaltonen
toiminnanjohtaja

Kirkonpalvelijoiden työtehtävien muutokset kirkon talouden kiristyessä

Seurakuntien jäsenmäärien muutokset tulevat vaikuttamaan jokaisen työntekijäryhmän työnsuunnitelmiin seurakuntayhtymissä ja yksittäisissä seurakunnissa seuraavan kymmenen vuoden aikana. Tämä koskee myös kirkonpalvelijoiden työtehtäviä ja työnsuunnitelmia.

Vuonna 2000 Suomen evankelis-luterilaiseen kirkkoon kuului 85 % Suomen väkiluvusta eli 4 405 246 henkilöä. Vuodesta 2000 lähtien jäsenmäärä on alentunut 10,3 %. Vuonna 2016 jäsenmäärä oli 3 951 785 henkilöä ja kirkkoon kuului 71,8 % suomalaisista. Kirkkoon kuulumisprosentti on alentunut viime vuosina noin yhden prosenttiyksikön vuodessa. Tämän vuoden 2017 lopussa kirkkoon kuuluvien jäsenmäärä painuu alle 71 prosentin.

Huolestuttava piirre jäsenmäärän kehityksessä on kastettujen määrän jatkuva väheneminen. Tämän lisäksi huolta aiheuttaa aikuisväestön alhainen kuuluminen kirkkoon. Tämä koskee varsinkin 25 – 45-vuotiaita. Työikäisten vähäinen kirkkoon kuulumisen vähentää kirkollisveron kertymää.

Viimeaikaisten tilastotietojen perusteella kirkon jäsenmäärä näyttää vähenvän vuosittain noin 45 000 jäsenellä. Vuonna 2025 jäseniä ennustetaan olevan 3 515 000 henkilöä ja kirkkoon kuuluisi tuolloin noin 62 % suomalaisista. Alueelliset erot tulevat olemaan huomattavia. Tällä hetkellä ei ole olemassa mitään sellaista ilmiötä, mikä viittaisi laskevan jäsenmäärän kehityksen pysähtyvän.

Tästä kaikesta seuraa talouden eriarvoistuminen seurakuntien välillä. On niitä seurakuntia, jotka pärjäävät erinomaisesti ja on niitä, jotka joutuvat sopeuttamaan taloutensa kovalla kädellä. Työntekijöiden irtisanomiset saatavat olla osassa seurakuntia arkipäivää lähitulevaisuudessa. Kirkollisveroprosentin korotuksilta tuskin tullaan

välttymään. Tämän lisäksi paine työntekijöiden työtehtävien uudelleen organisointiin kasvaa. Tulevaisuudessa samat työt on tehtävä pienemmällä työntekijämäärällä ja tämä aiheuttaa monenlaisia muutospaineita kirkon perustehtävän turvaamiseksi.

Työnantajan haasteet talouden kiristyessä

Kirkko työnantajana on joutumassa aivan uudenlaisen haasteiden eteen, kun talous kiristyy ja jäsenmäärä vähenee. On ryhdyttävä vakavasti miettimään, miten kirkon työntekijöiden työpanosta tulisi painottaa ja kehittää, jotta kirkko suoriutuisi perustehtävänsä tekemisestä mahdollisimman hyvin. On suostuttava ajattelemaan, että pienemmällä työntekijäjoukolla on jatkossa perustehtävä pystyttävä tekemään. Tämä merkitsee sitä, että kirkonpalvelijoiden työpisteet ja työnsuunnitelmat joutuvat uudelleen tarkastelun kohteeksi. Jo tällä hetkellä monien seurakuntien kirkonpalvelijat ovat seurakuntayhtymien työntekijöitä. Tämä antaa mahdollisuuden siihen, että työntekijöitä voidaan käyttää joustavammin ja laajalaisemmin tarpeen mukaan.

Paikallisseurakunnat ja seurakuntayhtymät ovat aivan uudenlaisen tilanteen edessä. Tämä vaatii näissä työtehtävien uudelleen järjestelyissä työnantajalta tilannetajua ja ammatillista osaamista. On huolehdittava riittävästä tiedottamisesta, avoimuudesta ja rehellisyydestä. Työntekijät on pidettävä koko ajan tietoisina siitä, mitä kulloinkin tapahtuu. Jos ei näin tehdä, niin kaikenlaiset huhut, väärinkäsitykset ja erilaiset tunnemyrskyt pääsevät valloilleen. Tämä olisi erittäin vahingollista työntekijöiden motivaatiolle ja työyhteisön ilmapiirille. Tuossa tilanteessa työntekeminen aiheuttaisi kirkonpalvelijoille stressiä, unettomia öitä ja

pahimmillaan mielenterveydellisiä ongelmia.

Tässä muuttuneessa tilanteessa haasteiden edessä ovat erityisesti työalojen esimiehet ja päälliköt. Heiltä odotetaan oikeanlaista johtajuutta, tunteellista, viisautta, kuuntelemisen taitoa ja erilaisten tunnemyrskyjen sietämistä. Heidän on oivallettava, kuinka herkitä asioista on kysymys, kun joudutaan talouden ristipaineissa puuttumaan kirkonpalvelijoiden työtehtävien ja työpisteiden uudelleen järjestelyihin.

Kirkonpalvelijoiden odotukset ja toiveet

Kun kirkonpalvelijat joutuvat työtehtäviensä ja työpisteidensä osalta muutosten kohteeksi, niin se saattaa käynnistää heissä monenlaisia kysymyksiä ja tunteita yksilötasolla. Miksi juuri minut siirretään toiseen työpisteeseen? Olenko minä tehnyt työni huonosti? Onko tämä rangaistus ja kurinpalautus siitä, että olen hankala työntekijä? Eikö ammatillinen osaamiseni enää riitä? Eikö minua enää tarvita tässä työyhteisössä? Miksi tämä koskee vain minua eikä ketään muuta? Näinkö työnantaja kunnioittaa minun tekemäni työpanosta tässä työyhteisössä, jolle olen

elämästäni antanut useita vuosia, jopa kymmeniä vuosia. Onko tämä ikärasismia? Näinkö kristillinen työyhteisö hoitaa nämä kiristyneen talouden aiheuttamat muutokset?

Tuollaisessa tilanteessa kirkonpalvelijoiden tunteita voivat olla: ahdistus, katkeruus, masennus, pelko, pettymys, suuttumus, viha ja ärtymys. Heidän on vaikea nähdä objektiivisesti tunnemyräkässään todellisten perusteiden taakse. On vaikeata ottaa vastaan tietoa, johon ei kätkeydy mitään ajojahtia, rangaistusta tai kosta. Reaktioiden voimakkuuteen vaikuttaa oleellisesti, kuinka esimies on selittänyt tämän muutostarpeen. Mitä myöhemmäksi asioiden selittäminen jätetään, sitä huonommin työntekijät ottavat sen vastaan. Pahinta on, jos työkaverit tietävät yksittäistä kirkonpalvelijaa koskevan työpisteen ja työkuvan muutokset aikaisemmin kuin asianomainen itse. Näin ei saisi missään nimessä olla. Paras vaihtoehto on, jos työntekijä pääsee mukaan jo suunnitteluvaiheessa kuultavaksi, kun ollaan aloittamassa hänen työtehtäviensä uudelleen järjestelyä.

Hyvän lopputuloksen edellytykset

Työyhteisö odottaa aina työnantajalta avoimuutta, rehellisyyttä ja ratkaisujen perusteluita, kun kyseessä on työntekijöiden työtehtävien uudet järjestelyt. On totta, että työsopimuslain perusteella työnantajalla on subjektiivinen oikeus jakaa työt ja tehtävät. Työntekijän velvollisuus on tehdä annetut työt ja tehtävät. Molempien osapuolien on hyvä pitää mielessään tämä työsopimuslain keskeinen periaate.

Esimiehiltä edellytetään, että he ovat valmiit keskustelemaan yksityiskohtaisesti sen kirkonpalvelijan kanssa, jota muutos koskee. On äärimmäisen tärkeää, että muutoksen kohteeksi joutunut työntekijä tulee riittävästi kuulluksi omassa asiassaan ja että hänen asiantuntemustaan käytetään hyväksi, kun ratkaisuja tehdään. Tällaisel-

la toiminnalla voidaan ehkäistä turhia väärinkäsityksiä ja välttyä sellaiselta mielipahalta, joka johtaisi muussa tapauksessa keskinäisten välien tulehtumiseen työyhteisössä.

Kirkonpalvelijalta odotetaan, että hän oman alansa ammattilaisena pystyy hyväksymään esimiehen perustellut ratkaisut eikä ajattele, että tässä olisi kysymyksessä kurinpitotoimi. Toisaalta ei voida kieltää sitä tosiasiaa, että muutos satuttaa aina tavalla tai toisella. Se nostaa työntekijässä esiin tunteita, joista amerikkalainen psykiatri William Glasser on tuonut esiin tutkimuksissaan. Hän ajattelee, että jokaisella ihmisellä on kaksi tunne-elämän perustarvetta. Nämä ovat: rakastaa ja saada rakkautta sekä tuntea olevansa jonkin arvoinen itselleen ja toisille. Nämä tunne-elämän perustarpeet nousevat ihmisessä esiin, kun hän joutuu yllätettynä muutoksen kohteeksi.

Jos muutoksesta puhuminen ja tiedottaminen on hoidettu työyhteisössä huonosti, niin silloin kirkonpalvelija kokee tulleen loukatuksi ja petetyksi. Hän kokee, ettei kukaan hänestä välitä eikä hän ole minkään arvoinen itselleen eikä toisille työkavereilleen omassa työyhteisössään. Jos taas muutosprosessi osataan esimiesten taholta hoitaa hyvin, niin silloin työntekijän

tunnekokemus Glasserin ajattelun mukaan on päinvastainen. Tällöin työntekijä kokee, että hänestä välitetään ja että hän arvokas ja osaava oman alansa ammattilainen, jonka hyvää osaamista halutaan hyödyntää uudessa työpisteessä muuttuneella työkuvalle koko työyhteisön parhaaksi.

Loppujen lopuksi tärkeää on näissä muutospaineisessa molemmipuolinen avoimuus, luottamus, puhuminen, kuunteleminen, rehellisyys, arvostaminen ja toistensa työn kunnioittaminen. Yhdessä suunnitteleminen ja tekeminen mahdollistavat hyvän lopputuloksen. Samalla tällaisella toiminnalla taataan työyhteisön perustehtävän toteutuminen mahdollisimman hyvin.

Muutos pelottaa

Tuntematon pelottaa.

Mutta mikään ei ole yhtä pelottavaa, kuin jämähtää sinne minne et enää kuulu.

Keijo Toivanen
Työyhteisökonsultti
Työnohjaaja

Kirkonpalvelijat ry:n OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT Tampereella 26.–27.6.2018

– Turvallisuus seurakuntatyössä –

TIISTAI 26.6.2018

- 8.00 Tulokahvit ja ilmoittautuminen**
* Solo Sokos Hotel Torni Tampere
Paja Kongressin kokoustila
Ratapihankatu 43, Tampere
- 9.00 Kesäpäivien avaus**
* Paja Kongressin kokoustila
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen
* Juhlatoimikunta, Timo Lehto
* Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen
Kirkon alat ry
* Tuomiorovasti Olli Hallikainen
- 10.00 Muutos seurakuntatyössä – jaksaminen**
* Paja Kongressin kokoustila
- 11.30 Lounas**
* Grill It!
Solo Sokos Hotel Torni Tampere
- 13.00 Erilaisuuden kohtaaminen – turvallisuus ja turvattomuus**
* Paja Kongressin kokoustila
- 14.30 Kahvit**
* Kahvitori
- 15.00 Väkivallan uhka ja terrorismi Suomen kirkoissa**
* Paja Kongressin kokoustila
Matti Waitinen, rehtori
Helsingin Pelastuskoulu
- 16.30 Vuosikokous**
* Paja Kongressin kokoustila
Solo Sokos Hotel Torni Tampere,
Ratapihankatu 43, Tampere
- 18.00 Päivällinen**
* Paja Kongressin juhlatila

KESKIVIIKKO 27.6.2018

- 9.00 Viikkomessu**
* Tampereen tuomiokirkko
* Tuomiorovasti Olli Hallikainen
- Kirkkoesittely**
* Tampereen tuomiokirkko,
Tuomiokirkkonkatu 3b, Tampere
* Suntio Timo Lehto
- Valokuvaus**
* Tampereen tuomiokirkon edusta
- 10.30 Kohtaava, näkymätön ja liikkuva tuntio**
* Paja Kongressin kokoustila
* Teol. maisteri Hanna Merikanto
- 11.30 Lounas**
* Grill It!
Solo Sokos Hotel Torni Tampere
- 12.30 Voimaantuminen**
* Paja Kongressin kokoustila
* Laura Jurkka, näyttelijä
- 14.00 Kesäpäivien päätös**
* Paja Kongressin kokoustila
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät
25.–26.6.2019, Rovaniemi
Original Sokos Hotel Vaakuna,
Koskikatu 4, Rovaniemi
- 14.30 Lähtökahvit**
* Kahvitori

Kirkonpalvelijat ry:n vuosikokous

pidetään tiistaina 26.6.2018 klo 16.30 Paja
Kongressin kokoustilassa, Solo Sokos Hotel
Torni, Tampere, Ratapihankatu 43, Tampere.

Antti Ruuskanen Kari Hartikainen

Majoitus:

Solo Sokos Hotel Torni Tampere, Ratapihankatu 3, Tampere

- Kaksi yötä, täysihito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 25.6. (370,-)
- Yksi yö, täysihito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 26.6. (320,-)
- Ei majoitusta, ruokailut ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 26.6. (220,-)

Ilmoittaudu www.kirkonpalvelijat.fi tai Kari Hartikainen p. 050 520 7003 – 15.6.2018 mennessä.

”Kaikilla on kello, mutta kenelläkään ei ole aikaa”

En tiedä, kenen viisaat sanat nuo ovat, mutta lainaan ne tähän alkuun. Siinä, muistan miettineeni 9,5 vuotta sitten, että onko minulla aikaa lähteä tähän tehtävään.

Minut valittiin vuonna 2008 Levin opinto- ja koulutuspäivillä Kirkonpalvelijain ry:n hallitukseen. Sen motivoituneessa, mukavassa ja innostavassa ilmapiirissä vuodet hurahivatkin nopeasti. Oli palkitsevaa huomata, kuinka yhdessä vaikutimme mm. oman alan työn kehittämiseen ja sen hyvinvointiin.

Jokakesäiset Kirkonpalvelijat ry:n opinto- ja koulutuspäivät ovat yksi konkreettinen esimerkki hallituksen tehtävistä. Valitsimme em. päiville aiheet, joihin myös jäsenet saivat antaa ehdotuksia. Koulutuspaikkakunnat vaihtuivat vuosittain. Sen vuoksi on ollutkin etuoikeus ja rikkaus tutustua eri

puolella Suomea meidän upeisiin ihmisiin ja kirkkoihin. Niin hallituksessa toimiminen kuin sen koulutuspäivätkin ovat oleellisen tärkeitä myös verkostoitumisen kannalta.

Lisäksi olen saanut toimia jo vuosien ajan Kirkon alat ry:n edustajistossa. Siellä olen nähnyt, kuinka liittomme ja sen edustajat todella pitävät jäsenistään huolta.

Opetushallituksen alaisen seurakunnallisen palvelutyön tutkintotoimikunnan jäsenenä aloitin elokuussa 2016. Siellä taas on ollut ilo huomata, kuinka aktiivisesti meidän työalalle edelleen kouluttaudutaan.

”Kaikella on määräaika ja aikansa on joka asialla taivaan alla,” sanoo Saarnaaja. Sanat käyvät toteen nyt minun kohdallani, kun jättäydyn pois tästä tehtävästä. Siksi haikkeana ja samalla iloisena kiitän teitä kaikkia ihania ihmisiä,

siä, joiden kanssa olen saanut jakaa nämä tärkeät yhteiset vuodet. Sain tehtävän mukana lahjaksi myös loppuelämän ystäviä. Kaunis kiitos siitä sinulle J!

Sinua siunaten

Kristiina Sanaksenaho
seurakuntamestari
Karjasillan seurakunta

Villiä pysäköintiä Tapiolassa

Tapiolan kirkon vahtimestari Antti Ruuskasen mitta tuli täyteen syksyisenä keskiviikkopäivänä. Kirkon ahtaalla pysäköintialueella on jo pitkään ollut ongelmana virheellinen pysäköinti. Joillakin autoilijoilla on tapana jättää autonsa koko päiväksi asiakaspysäköintipaikoille.

Ruuskasen kokemuksen mukaan yleensä yksi huomautus riittää, eikä sama autoilija yritä paikalle uudestaan, mutta poikkeuksiakin on.

Niinpä Ruuskanen tarttui kelmupakettiin ja tapetoi toistuvasti pysäköintirajoituksia rikkoneen auton kylkiin useita paperitulosteita väärästä pysäköinnistä.

”Otan vastuun tästä, tälle Audi-kusille on jätetty huomautus tuulilasiin jo lukuisia kertoja, mutta hän ei ollut muuttanut tapojaan.”

”Ihmiset käyvät täällä virka-aikaan toimittamassa asioitaan, valmistautumassa omaisen hautajaisiin tai muihin kirkollisiin toimituksiin. Sitten heidän pysäköintipaikkansa on viety”, Ruuskanen sanoo.

Myöhemmin väärin pysäköijä oli toimitannut pahoittelukirjeen ja sovinto-lahjan; enkelikortilla varustetun suklaarasian Antti Ruuskaselle.

”Hänen (Ruuskasen) menettelytapaansa oli täysin hyväksyttävä, toisin kuin omani”, oli mies todennut.

Arwoisat Kirkonpalwelijat!

Mennyt vuosi on ollut täynnä juhlaa ja yhteisiä tapaamisia iloisissa merkeissä. Liittomme 60-vuotisjuhla poiki monia mukavia tapaamisia, joista yksi juhlavimmista taisi olla liittomme juhlapäivä huhtikuussa. Päivä sujui ekumenian hengessä ja hieman joukkoon oli ujutettu stand up viihteen sävyjäkin. On ollut ilo juhlistaa liitoamme yhdessä jäsenistön kanssa. Liittomme rikkaus onkin sen eri jäsenyhdistykset ja eri kirkkokuntien edustajat ja eri kulttuurien tuoma hengellisen elämän rikkaus.

Tätä tekstiä kirjoittaessani, elämme nyt ammattiliittona sopimuksetonta aikaa. Toissa viikolla evankelisuterilaisen kirkon ja kristillisten järjestöjen työ- ja virkaehtosopimukset irtisanottiin. Kyse ei ole mistään sen dramaattisemmasta kuin että sopimusneuvottelut on aloitettu ja toivottavasti tammikuun 2018 loppuun mennessä meillä on uusi sopimus allekirjoitettavaksi.

Koko puheenjohtajakautenani en ole aiemmin päässyt hehkuttamaan talouden nousua ja talouden positiivisia näkymiä. Nyt ensimmäistä kertaa voin iloita siitä, että Suomen talous on lähtenyt nousuun ja luvassa on nousua ensi vuonnakin. Tämä on todella positiivinen asia ja toivottavasti se tuo tullessaan paljon hyvää myös kirkkojen ja kristillisten järjestöjen toiminnalle.

Syksyllä Suomea puhututti seksuaalinen häirintä. #metoo kampanja toi esille, kuinka laajasta ongelmasta on kyse. Seksuaalista häirintää ilmenee monilla työpaikoilla, harrastuksissa, kaupungilla, festareilla, melkein missä tahansa, missä on ihmisiä liikkeellä. Eivätkä seurakunnatkaan jää tämän ilmiön ulkopuolelle. Seksuaalisen häirinnän kohteena ovat niin naiset kuin miehetkin. Kukaan ei ole turvassa sairaiden ihmisten törkeydeltä. Yleensä tällaisen vallankäytön edessä ihmi-

nen häkeltyy. Miten tuo toinen ihminen voi olla niin törkeä ja rajaton, että koskee minun fyysiseen persoonaani luvattomasti? Virheliike ja yleinen reaktio on syyllistyä tällaisen toiminnan edessä. Oikea tapa on reagoida ja ottaa ongelma esille esimiehen tai työsuojeluvaltuutetun kanssa. Mutta asiaan tulee aina reagoida ja viedä eteenpäin, eikä jäädä yksin ongelman kanssa. Nyt ollaan tässä asiassa jo monta askelta menty oikeaan suuntaan, kun ongelma on nostettu esiin ja keskusteluun yleisesti.

Katselen ulos ikkunasta. Ulkona sataa..., niin kuin on satanut jo vuoden yhteen menoon. Tällä kertaa sade tulee lumen ja rännän sekoituksena. Harras toive on, että edes joulun pyhinä saisimme valkoisen lumipeiton maisemaan ja siten kauniin valkoisen joulun. Sielu kaipaa valkeutta ja pyhyyden tuntoa. Odotamme Vapahtajamme syntymäjuhlaa ja sen mukanaan tuomaa iloa ja valoa. Valmistelemme seurakunnis-

sa jo kovasti joulun tapahtumia ja siinä samalla yritämme pohtia myös kotijoukkojen kanssa vietettävää joulua. Pitäkää itsestänne ja toisistanne huolta ja viettäkää ihanaa ja antoisaa joulua läheistenne kanssa.

Tiina Heino,
hallituksen puheenjohtaja,
Kirkon alat ry

Hyvät Kirkonpalvelijat

Tätä kirjoittaessani viimeiset Kirkonpalvelijat ry:n työvaliokunnan ja hallituksen kokoukset osaltani ovat ohitse.

Viimeiset kokoukset olivat muutama päivä sitten. Aika yhdistyksen hallinnossa on ollut mielenkiintoista ja antoisaa.

Aloitin kirkonpalvelijaurani 1.1.1983 ja yhdistykseen liityin käytännössä saman tien, 11.1.1983.

Työni on ollut vaihtelevaa ja monipuolista kahdessa hyvin erilaisessa seurakunnassa. Pientä Karvian maa-laisseurakuntaa Pohjois-Satakunnassa palvelin kuusitoista vuotta. Siellä tein lähes kaikkea haudankaivusta alkaen.

Jumalanpalveluselämän mielsin heti alkuun työni tärkeimmäksi osaksi ja sitä Karviassa totisesti sain tehdä! Vapaat viikonloput alkuun oli aika vähissä.

Hämeenlinnassa aloitin 1.1.1999 ja ehdin palvella täällä kotiseudullani liki kahdeksantoista vuotta. Työni oli paljolti "siistiä sisätyötä".

Seurakunta ehti muuttaa palvelus-

aikanani nimeään muutamia kertoja, suurimpia kaupunkiseurakuntia Suomessa. Työni täälläkin oli mielenkiintoista ja palkitsevaa. Jumalanpalveluselämä hyvin samanlaista kuin Karviassa, isommat puitteet toki.

Yhdistystoiminnassa Kirkonpalvelijat ry:ssä on ollut monenlaisia vaiheita, kuten elämässä yleensä. Etelä-Pohjanmaan ala-osaston toiminta oli aktiivista ja väkeä liikkui paljon. Parhaimmillaan tilaisuuksissa oli koolla lähes sata kirkonpalvelijaa.

Kanta-Hämeessä toiminta oli hiljaisempaa ja ihmisiä oli vaikeampi saada liikkeelle. Yhteistyö Päijät-Hämeen osaston kanssa hieman auttoi asiassa. Oman osaston toimintaa emme saaneet elpymään ja sen hiipuessa osasto on nyt telakalla!

Kirkonpalvelijapäivät on usein ollut juhlahetkiä. Niiden toteuttamisessa olen melko pitkään saanut olla mukana. Niihin yhdistysurani huippuhetketkin osuivat. Erityisesti muistan 70-vuotisjuhlapäivät vuonna 2004 täällä Hä-

meenlinnassa ja 80-vuotisjuhlat vuonna 2014 Turussa.

Edesmennyt piispa Yrjö Sariola sanoi minulle palmusunnuntaina 1986 Karvian kirkon sakastissa: Sinulla on oikea ote työstäsi. Tuo hänen viestinsä kantoi minua koko työurani sen päättymiseen 31.10.2017 saakka.

Kirkonpalvelija valmista tilan jossa mahdollistuu Jumalan Sanan julistaminen ja sakramenttien jakaminen. Sitä on jokaisen teidän työ, tavalla tai toisella. Olkaa kiitollisia tästä mahdollisuudesta ja ylpeitä ammatistanne!

Haluan vielä kiittää teitä kaikkia yhteydestä ja työtoveruudesta.

Toivotan myös kaikille Hyvää ja Armorikasta Vapahtajamme syntymäjuhlaa!

Osmo Nissi

Toimituksen lisäys:

Suomen Tasavallan Presidentti on myöntänyt Osmo Nissille Suomen Valikoisen Ruusun I luokan mitalin.

kirkko vuonna 1765 ja nykyinen kirkko vuonna 1905.

Nykyisen kirkon on suunnitellut rakennusmestari (myöhemmin arkkitehti) Odert W. Renell. Kirkkoon piirsi alun perin piirustukset professori Lars Sonck, jonka suunnitelmia ei kuitenkaan paikkakunnalla hyväksytty. Monen vaiheen jälkeen suunnittelijaksi valittiin Renell. Kirkko on perinteinen ristikirkko ja arkkitehtuuriltaan myöhäistä uusgotiikkaa.

Kirkkopihalla sijaitsee myös vuonna 1804 rakennettu tapuli, jonka on rakentanut Heikki Kuorikoski ja suunnitellut Jacob Rijf.

Kälviän kirkon vaivaisukko

Kälviän kirkon vaivaisukko seisoskelee Kälviän pääkadun reunustalla kauniin kellotapulien seinustalla. Vaivaisukon veisti kirkkoväärti Erkki Lassila vuonna 1820. Hän oli kuuluisaa Kälviän kello-mestareiden sukua. Vaivaisukon hinta oli 10 riikintaalaria ja 32 killinkiä.

Ukko seisoskelee tynnyriholvisen katoksen alla, yllään punainen, nilkkoihin asti yltävä takki. Takissa on korkea pystykaulus, jota on koristeltu veistämällä. Päässään hänellä on musta lakki, rinnustassa pari nappia ja jalassa saappaat sekä vasemmassa kädessä keppi. Vuosien vieressä ukko on menettänyt sormensa. Aiemmin takin väri oli vaaleanpunertava.

Rinnustassa on mustaläppäinen rahaukko ja sen alapuolella kehoituslause "Joka köyhää armahtaa, se lainaa Herralle." Kälviän kirkon vaivaisukko kerää edelleen rahaa Kälviän seurakunnan diakoniatyölle.

Kälviän kirkko on vuonna 1905 rakennettu kirkko Kälviällä (nykyään osa Kokkolaa), Keski-Pohjanmaalla. Samalla paikalla on sijainnut kaksi aiempaa kirkkoa.

Kälviästä tuli itsenäinen seurakunta 1639, kun se itsenäistyi silloisesta Kaarlelan seurakunnasta. Kälviän ensimmäinen kirkko valmistui vuonna 1640. Se sijaitsi samalla paikalla, mihin myöhemmin rakennettiin toinen

Vaivaisukko-automaatti

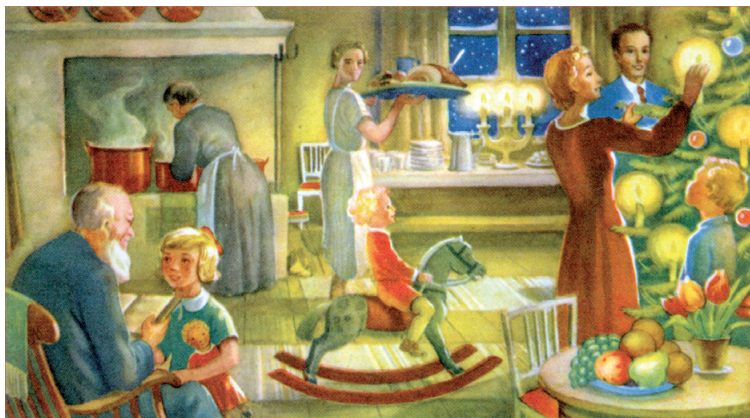
Korttiautomaatti kirkon eteisessä on todella loistava idea. Kirkko tarvitsee uudistumista, mutta ei sillä ole varaa menettää konservatiivisia jäseniään. Siksi automaatin voisi muotoilla aivan perinteisen vaivaisukon näköiseksi. Muovilätkän voisi sujauttaa vaikka sen suuhun.

Kortin käytöllä voisi myös kerryttää bonuksia käytettäväksi aneiden verkkokaupassa. Kortin luottopuolella voisi osallistua ja maksaa sitten, kun saa rahaa.

Totta puhuen, eikö kirkolle enää riitä se rahastusautomaatti, minkä se on saanut liittäessään lapsikasteen kautta rahastettavia jäsenikseen.

Jeesus ajoi rahanvaihtajat ja publikaanit ynnä muut markkinamiehet ruoskien ulos kirkosta. Nyt olisi hänelle jälleen töitä.

Eilen eronnut

Matkalla Betlehemiin

(Luuk. 2: 1-20)

Useat ihmiset matkustavat jouluksi sukulaistensa, tuttavien ja vanhempiensa luokse viettämään lapsuuden joulua. He ovat siis matkalla etsimään joulun todellista tunnelmaa ja sisältöä. Osa ihmisistä lähtee jouluksi ulkomaille lämpimään kokemaan Betlehemin ihmettä. Joillekin matka suuntautuu Lappiin tai kotimaan lomakohteisiin. Heillä kaikilla on yhteinen tavoite: löytää joulun ihme kynttilöineen, juhlaruokineen ja lahjoineen.

Mutta joululla on olemassa kääntöpuolensa. On ihmisiä, joilla ei ole kehtää ja on heitä, jotka tekevät kuolemaa tai kärsivät monella tavalla. Yksinäisyyden keskellä elävät ihmiset saattavat kokea joulun ihmeen ahdistavana ja pelottavana. Jotkut heistä uskovat jopa Jumalan hylänneen heidät. Jeesus-lapsen syntymäjuhla ei heitä inosta eikä sykähdytä, vaan he yrittävät tavalla tai toisella selvitä joulun ”helvetistä” mahdollisimman vähin vaurioin. Joulun sanomassa ja tunnelmassa on läsnä monta todellisuutta. Valo, kirkkaus, pimeys ja synkkyys ovat läsnä rinnakkain ja lomittain. Joululaulujen, puuhastelun ja joulunvalmistelujen alle jää paljon tuskaa, hätää, pelkoa, yksinäisyyttä ja turvattomuutta.

Näissä tunnelmissa aikanaan Joosef ja Maria tekivät matkaa Betlehemiin. Heidän oli pakko lähteä matkalle, koska niin oli käsketty tehdä. Matkaan lähteminen aiheutti monenlaisia tunteita kihlaparille, koska Maria odotti esikoistaan. He tiesivät, että matka olisi rasittava monella tavalla odottavalle äidille. Samaan aikaan oli muitakin ihmisiä liikkeellä, koska kaikkien oli lähdettävä liikkeelle verollepanoa varten

kukin omaan kaupunkiinsa. Joosefin ja Marian osalta tämä merkitsi lähtemistä Betlehemiin. Heille syntyi huoli siitä, että mistä löytyisi heille majapaikka. Kuka suostuisi tarjoamaan yösijan sulhaselle ja äidille, joka oli raskaana?

Joosef ja Maria pohdiskelivat oletetavasti ennen matkaa ja matkan aikana monenlaisia asioita. He saattoivat miettiä. Syntyisikö lapsi matkalla Betlehemiin? Miten Maria kestäisi matkan rasitukset? Syntyisikö lapsi terveenä ja elävänä, jos synnytys käynnistyisi kaukana asutuksesta? Osaisiko lapsen isä auttaa morsiantaan lapsen synnytyksessä? Keneltä voisi pyytää apua, jos siihen tarjoutuisi mahdollisuus?

Loppujen lopuksi kaikki kävi hyvin. Majapaikka löytyi ja Jeesus-lapsi syn-

tyi terveenä. Tuskin tässä vielä oli kaikki. Näin ulkopuolisena voisi helposti ajatella, miksi Jumala salli sen, että maailman Vapahtajan, ihmiskunnan pelastajan piti syntyä köyhään perheeseen ja halpaan olkivuoteeseen, seinmeen eläinten keskelle. Oliko Luoja hylännyt Joosefin ja Marian siinä hetkessä, jossa he eniten olisivat kaivanneet suojaa, turvaa ja apua? Tuskinpa Jumala oli hylännyt heidät. Jeesus-lapsen syntyminen tällä tavalla ihmiskunnan pelastajaksi oli Luojan suunnitelma, jolla Hän halusi osoittaa olevansa kaikkien ihmisten Jumala ja erityisesti niiden, jotka ovat kaikkein köyhimpiä ja onnettomimpia.

Joulun sanoma pakottaa meidät kysymään itseltämme: olemmeko me jouluna matkalla Betlehemiin etsimään Jeesus-lastaa ja kuulemaan enkelien laulavan yhdessä paimenten kanssa: ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa” (Luuk. 2: 14) vai viekö askelemme johonkin muuhun kohteeseen vai jäämmekö matkalle emmekä koskaan löydä perille.

**Keijo Toivanen
Kunniasuntio**

Joulukuusien hakureissu

Kuopion seurakuntayhtymä järjesti taas perinteisen joulukuusien hakureissun kirkkoihin.

Mukana olivat kuvassa vasemmalta Jouko Mertanen, Juhani Koskell, Janne Suopajarvi, Juha Väisänen, Silja Tolonen, Markku Heikkinen, Anne-Mari Hakkarainen, Pekka Tiihonen, Kari Hartikainen, Ari Savolainen ja Jorma Kivijä.

Kirkon alat ry

- *palveleva ammattiliitto*

Asemamiehenkatu 2, 6. krs.
00520 HELSINKI
puh. 0207 912 530
fax 0207 912 531
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi
Toimisto on avoinna ma-pe klo 9.00-15.00. Kesäaika (kesä-elokuu) klo 9.00-14.00.

Paula Aaltonen

Toiminnanjohtaja
Toimiston johtaminen, hallinto- ja neuvotteluasiat
0207 912 534, 0400 236 881

Chanthy Nyberg

Toiminnanjohtajan assistentti
Johdon avustaminen, viestintäpalvelut
0207 912 536

Anna-Maria Numminen

Lakimies
Evl ja ort. sopimusneuvonta ja -neuvottelut, lainopillinen neuvonta, sosiaaliturva-asiat, liittojuristi
0207 912 538, 040 504 0770

Pekka Pietinen

Lakimies
Evl ja kr.järjestöjen sopimusneuvonta ja -neuvottelut, lainopillinen neuvonta, luottamusmieskoulutus
0207 912 537, 040 775 3889

Galina Voloshina

Toimistopalvelusihteeri,
Jäsenrekisteri, osoitteenmuutokset, kurssi-ilmoittautumiset
0207 912 533, 0400 882 012

Paula Antell

Järjestöasiantuntija.
Alue- ja opiskelijatoiminta, liiton kurssit, yhteydet järjestöihin, kouluttaviin laitoksiin ja opintomatkat
0207 912 539, 0400 157 992

Jaana Kovanen

Kirjanpitäjä. Talous, laskutus
0207 912 540, 0400 214 437

Kaikki mitä minun on todella tarvinnut tietää opin jo lastentarhassa

Robert Fulghum, Art Jouse 1989

Jaa kaikki

Pelaa reilua peliä

Älä lyö ihmisiä

Pane tavarat takaisin sinne, mistä otit

Siivoa omat sotkusi

Älä ota tavaroita, jotka eivät ole sinun

Pyydä anteeksi, kun loukkaat jotakuta

Pese kätesi, ennen kuin alat syömään

Vedä vessa

Pikkuleivät ja kylmä maito tekevät hyvää

Elä tasapainoista elämää - opi jotakin ja ajattele jotakin ja piirrä ja maalaa ja laula ja tanssi ja leiki ja tee työtä vähän joka päivä

Ota nokkaunet iltapäivisin

Kun lähdet ulos maailmaan, varo liikennettä, pidä toista ihmistä kädestä ja pysytele yhdessä muiden ihmisten kanssa.

Tajua ihme

Häirintää temppelissä

Seksuaalisesta häirinnästä on tullut päivien puheenaihe. Niinpä rovasti, kasukkaan pukeutessaan kysyi, onko suntio nähnyt kirkossa häirintään määrittäviä tapauksia? Kirkonpalvelija Mäkääinen veti kasvonsa totisiksi ja nyökkäsi. Tauon jälkeen hän totesi joutuvansa yksilöimään kokemaansa.

Rippikoululaiset takariveillä olivat kädet kännyköissä ja joillakin korvillakin tekstien lukemisen aikana.

Saarnan aikana poikien kädet hamusivat tyttöjen polvia ja joitakin pinnallisia suukkoja oli jaeltu, tyttöjen ollessa hämmentyneen nolon oloisia. Vanha Huuskonen oli sormeillut vaimonsa lettiä, mutta katse oli kuuntelevana suunnattu saarnaajaan.

Kolehtia kerätessään hän oli huomannut, että isännän laittaessa seteliä haaviin, vaimo oli kiskaissut sen pois ja pistänyt nyssäkkäänsä. Isäntä oli nähtävästi osannut varautua tilanteeseen koska sieppasi viiden sentin lantin taskustaan ja ehti sen juuri ja juuri sivauttaa pois siirtyvään haaviin.

Eteisen puolella eriöstä oli liivahtanut ulos nuori pariskunta, nainen hamettaan suorien. Suntion havaitessaan

molempien poskille nousi leimahtanen puna. Eivät tohtineet tulla takaisin penkkiin! Saarnan aikana Lepinkäisen muori nukahti ja heräsi onneksi kuorsaukseensa. Vaistomaisesti hänen käntensä lipui vierellä istuvan naapuri Kuitusen polvelle. Oma mies oli keksinyt tekosyyin ja jäänyt kotiin lopettelemaan illallisia saunaoluitaan.

Lapset olivat koko ajan kiltisti paikoillaan, silloin tällöin alttaritaulua osoitellen. Rippikoululaiset vehtailivat keskenään saarnan edetessä, mutta asettuen aina, kun rovasti äänenpaine kohosi. Jokunen korvan nipistys vielä aamenta ennen. Täytyi olla tietty määrä käyntejä ilman moitteita, jotta rippikoulu tulisi suoritettua.

Kaikki olisikin sujunut jopa hartaasti, ellei päätössiunauksen aikana olisi tapahtunut katastrofi. Juuri ennen viimeistä lausetta liturgin povessa pärähti puhelin. Käsi hamusi alban alle, rykäys, tauko ja aamen.

Päätössoiton aikana viimeisetkin kävelivät ulos, kuka keppiin, kuka saattaajansa nojaten.

Snap

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 2018

ANTTI RUUSKANEN

puheenjohtaja
puh. 050 4400 221
antti.ruuskanen@kirkonpalvelijat.fi

MAARIT ILONEN

varapuheenjohtaja
puh. 050 339 2903
maarit.ilonen@evl.fi

ARJA AURANEN

puh. 040 541 9123
arja.auranen@evl.fi

KARI HARTIKAINEN

sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
kari.hartikainen@evl.fi

HARRI KOSOLA

puh. 050 362 0059
harri.kosola@evl.fi

ARVO KATAJAMÄKI

puh. 044 530 3974
arvo.katajamaki@evl.fi

AMI HAAPANIEMI

puh. 044 270 3550
ami.haapaniemi@evl.fi

KIRSI ROMO

puh. 044 049 9300
kirsi.romo@evl.fi

ARTO TAMPIO

puh. 040 029 6239
arto.tampio@evl.fi

TOINI TISSARI

puh. 050 560 7560
toini.tissari@evl.fi

JOULUAAMU Nyt Betlehemiin!

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen; "Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti."

He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki jotka kuulivat paimenten sanat, olivat ihmeissään.

Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut ja tutkisteli sitä. Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

Luuk. 2: 1-20

Iltakuva Koliilta. Kuvaaja: Jorma Ikonen.

*Maa pidättää hengitystään.
Taivas on juhlaaistuksessa.
Kaikki odottavat maailmanhistorian suurinta hetkeä.
Et laskeutunut alas pilvistä voimakkaana soturina.
Et nostattanut myrskytuulia.
Synnyit ihmiseksi niin kuin meistä jokainen.
Odotamme syntymäsi hetkeä ja kiitämme siitä että sinä,
Vapahtajamme, halusit jakaa ihmisen tien.*

Anna-Mari Kaskinen

Kirkonpalvelija

N:o 3/2017 – 64. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Toimitus:

PL 421
70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Lehden taitto:

Grano Oy, Kuopio
offset.aineisto@grano.fi

Seuraava lehti:

ilmestyy ennen pääsiäistä

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu 350,-
1/2 sivua 200,-
1/3 sivua 150,-

ISSN-L 0355-8258